

Ὁυ μὰ, τὸν ἀμετέρα ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὴν,
 Πηλὴν, ἀβυσσὸν φύσεως ριζώματι ἔχουσαν,

*Non sanè, per eum qui anima nostra tradidit
 Tetractyn,*

Fontem, aeternae naturae radices habentem,

fatis feliciter interpretetur, dum expressè per τὸν παραδόντα, πυθαγόραν ipsum intelligi scribit, quod omnes etiam antiqui scriptores confirmant, τὸν παραδόντα πυθαγόραν λέγουσιν inquit, ἡ δὲ δοκεῖ τέταρτον ἔρημα, ὃ περὶ αὐτῆς λόγος: i. e. Eum, qui tradidit, dixerunt Pythagoram, quod videatur ejus inventum esse **RATIO** circa quaternarium (notanterque dicit, *Rationem* circa quaternarium, non ipsum quaternarium, inventum esse Pythagoræ) in eò tamen à nostrâ quodammodo recedit sententiâ, quod Tetractyes Numericas ut ipse putat formales tres constituat, primam in primorum numerorum arithmetice progredientium 1. 2. 3. 4. additione, ut fiant 10. reliquas in progressionem geometricâ, tum binarii, tanquam primi paris, & quidem duplâ 1. 2. 4, 8; tum ternarii, tanquam primi imparis, & quidem triplâ, 1. 3. 9. 27. saltem ad quartum usque terminum ab unitate simul adscitâ. Quæ progressionem, utut subtilem aliquam explicationem admittant, quâ Tetractyci quippiam sapere videantur; si penitus tamen inspiciantur, supposititiæ potius, quàm veræ videri possunt; eò, quod, ut arithmetica progressio 1. 2. 3. 4. non propter additionem, quâ conflatur denarius, sed propter expeditam articulationem, jura Tetractyos formalis tuetur, ut supra diximus; ita licet geometricarum utraque Tetractyos quasi materialis speciem (quaternarium scil. rerum eandem similitudinem continuo servantium) referre videatur; parum tamen causæ subest, quare
 tan-